

Goran Terzić, udisao fotografiju i živio punim plućima

25/01/2015 15:56 by Administrator

Goran Terzić, banjalučki fotograf, preminuo je u ponedjeljak popodne u 57. godini, a ova tužna vijest šokirala je njegove kolege, prijatelje i brojne poznanike. Terzić, uvijek koji je objektivom svog fotoaparata bilježio zanimljive događaje u Banjaluci, BiH i šire, ostao je upamćen po širokom osmijehu i toplom pogledu.

Prije nego što je otišao na vječni počinak, inače tako je bio na zadatku, samo je smrt bila brža pa fotografije nije uspio da prebaci urednici portala "eTrafika", za koji je radio. "Moj posljednji razgovor s njim bio je u vezi s poslom i zdravstvenim tegobama, a nekoliko sati kasnije više ga nije bilo. Možda sam mogla reći, ne to lijepo je umjesto: 'Vaše, ujedno se', možda je trebalo da zastanem na trenutak i upitam kakav mu je bio dan? Da li bi to promijenilo bilo šta?", pitanja su koja je sebi, nakon što je Terzićula tužnu vijest, postavljala Vanja Stokić, urednica portala "eTrafika". Stokićeva je navela da se svi oni koji su ga poznavali moraju složiti u jednom: da je bio dobar Terzić, uvijek. "Bezbroj puta sam gledala kako vadi druge iz nevolje i pokriva im leđa, iako to možda nisu ni zaslužili. Strast prema fotografisanju te pokretala i izdvajala iz gomile. Pa ko je još vidio penzionera koji je stalno na nogama, obilazi događaje i pokušava da promijeni nešto? Sjećam se kad si pokrenuo stranicu 'Ljudi Banjaluke', mnogi bi ti pozavidjeli na tolikoj količini entuzijazma i radosti", navela je Stokićeva, opraštajući se od dragog kolege. Terzić je radio za medije, a iako nije bio profesionalni fotograf u smislu obrazovanja, fotografija je bila njegova studentska ljubav, kojoj se vratio nakon uspješne karijere u oblasti elektrotehnike. Na konkursu "Fotografija godine 2012" ušao je u izbor među 10 najboljih fotografija u kategoriji "Ljudi". Izlagao je u Sarajevu, Zenici, Livnu, Visokom, Banjaluci, Mostaru, Zagrebu... Novih priča, ljudi i fotografija nikad mu nije bilo dosta pa je fotoaparat uvijek nosio sa sobom jer - nikad se ne zna. Svoj entuzijazam i rad Terzić je pored reporterskog posla uložio u stvaranje stranice "Ljudi Banjaluke", koja je okupila više hiljada simpatizera. Svojevremeno je u razgovoru sa novinarom "Nezavisnih" o tom projektu kazao da kroz tu stranicu predstavlja portrete i kratke priče o ljudima koje sreće u Banjaluci. Imena mu nisu bila važna, niti odakle su, samo priča koja ih prati. Zajedničku ljubav prema fotografiji sa Terzićem je dijelio i mladi banjalučki fotograf Dejan Terzić, koji je istakao da je Terza bio i ostao Terzić, uvijek koji je udisao fotografiju, živio je punim plućima i svaki svoj trenutak posvećivao tome. "Znam da bi on volio da spomenem kako je bio onaj pravi nikonaš. Terzić smo, ispijaju kafe, pravili šale na račun onih drugih - kanonaša. Banjaluka je ostala bez jednog velikog Terzića, prijatelja i fotografa. Njegova stranica 'Ljudi Banjaluke' ostao je njegovo životno djelo, a nama uspomena na Terzića koji je neumorno lutao alejama u potrazi za običnim ljudima posebnih priča. A tako je on pričao svoju...", riječi su kojima se Terzić oprostiti od Terze. "Ne pamtim da me nešto ovako pogodilo... Koliko juče smo razgovarali kako da unaprijedi sjajnu stranicu 'Ljudi Banjaluke' i da se na nju oslonimo na kafi, a sada ga nema. Takav entuzijazam i ljubav prema fotografiji su neponovljivi. Zbogom, Gorane, zbogom, prijatelju, nedostaje ti...", riječi su kojima se od dragog Terze, kako su ga još zvali, oprostio Aleksandar Trifunović, urednik portala "Buka".

Izvor vijesti: Nezavisne